

บทที่ 2

ขอบเขตและความครอบคลุมของการเปิดเสรีการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ภายใต้ร่างความตกลงเขตการค้าเสรี ไทย-สหรัฐฯ

การค้าบริการสาขาประกันภัยฯ มีบทบาทภารกิจสำคัญมากต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ กล่าวคือ เสริมสร้างความมั่นคง ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประชาชนและความมั่งคั่งของประเทศ เป็นหลักประกันความเสียหายในการประกอบธุรกิจ การลงทุนรวมถึงวิถีการดำเนินชีวิต ทั้งยังทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในการระดมเงินออมเพื่อการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐฯ สหภาพยุโรป ออสเตรเลีย และ ญี่ปุ่น จะให้ความสำคัญต่อธุรกิจการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ในสัดส่วนที่สูงมาก ในขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายรวมทั้งประเทศไทย ยังมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะคนดี ตลอดจนการให้ความสนใจต่อการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ น้อยมาก ธุรกิจประกันภัยฯ ในประเทศไทยและประเทศกำลังพัฒนาโดยทั่วไป จึงมักมีสัดส่วนการตลาดที่เล็กมาก เมื่อนำมูลค่าเบี้ยประกันภัยมาเปรียบเทียบกับจำนวนประชากร (Premium Per Capita or Insurance Density) และ ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (Premium Per Gross Domestic Products or Insurance Penetration)

ในการเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีภายใต้กรอบทวิภาคี กับ ประเทศคู่ค้าต่างๆ ของสหรัฐนั้น การค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ เป็นความสนใจ จุดแข็ง ข้อได้เปรียบ ตลอดจนผลประโยชน์อันยิ่งใหญ่ของสหรัฐฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่จัดทำความตกลงกับประเทศกำลังพัฒนารวมทั้งประเทศไทย สหรัฐฯ มีทั้งความรู้ ความเชี่ยวชาญ ความพร้อม วิศวกรรมการ และประสบการณ์ ที่ยาวนานกว่ามากในธุรกิจประกันภัยฯ นอกเหนือจากเงินทุน เทคโนโลยีการบริหารจัดการ กลยุทธ์ ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ ช่องทางการจัดจำหน่าย รวมถึงระบบกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมกำกับดูแลการประกอบธุรกิจประกันภัยฯ ที่มีประสิทธิภาพสูงกว่ามาก ทั้งยังครองสัดส่วนการตลาดของการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ที่ใหญ่ที่สุดในระดับโลก ไม่ว่าจะเป็นพิจารณาจากด้านมูลค่าเบี้ยประกันภัยรวม (Total Insurance Premium) มูลค่าเบี้ยประกันชีวิต (Life Insurance Premium) หรือ มูลค่าเบี้ยประกันภัยทั่วไป (Non-Life or General Insurance Premium) ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเบี้ยประกันภัยรวมของโลกในปี พ.ศ. 2546 แล้ว จะสูงถึงร้อยละ 35.91, 28.8 และ 45.23 ตามลำดับ หากพิจารณาจากมูลค่าเบี้ยประกันภัยรวมต่อหัวแล้ว สหรัฐฯ จะอยู่ในอันดับที่ 4 รองจากญี่ปุ่น สวิตเซอร์แลนด์และสหราชอาณาจักร โดยสหรัฐฯ จะมีมูลค่าเบี้ยประกันภัยทั่วไปต่อหัวสูงสุด ในขณะที่ญี่ปุ่นมีมูลค่าเบี้ยประกันชีวิตต่อหัวสูงสุด สำหรับสัดส่วน

ของมูลค่าเบี่ยประกันภัยรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ สหรัฐฯจะอยู่ในอันดับที่ 8 ในขณะที่ญี่ปุ่นมีสัดส่วนนี้สูงสุด¹

จากที่กล่าวมาข้อมเป็นที่ประจักษ์ชัดเจนแล้วว่า ธุรกิจประกันภัยฯมีความสำคัญต่อธุรกิจและวิถีการดำเนินชีวิตในประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นอย่างมาก และ สหรัฐฯอยู่ในฐานะที่ทรงอิทธิพลที่สุดในด้านธุรกิจประกันภัยฯในระดับโลก มีบทบาทสำคัญต่อการขึ้นการเปิดเสรีการค้าบริการสาขาประกันภัยฯกับประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยมากเพียงใด

ประเทศไทยมีธุรกิจประกันภัยฯ ในขนาดที่เล็กมาก เมื่อนำมาเทียบกับจำนวนประชากรและผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ เช่นเดียวกับประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ เป็นธุรกิจที่มีผู้ค้าน้อยราย (Oligopoly) และมีอัตราการกระจุกตัวสูง โดยธุรกิจประกันชีวิตมีลักษณะเป็น Tight Oligopoly ในขณะที่ธุรกิจประกันวินาศภัยมีลักษณะเป็น Loose Oligopoly² ทั้งยังได้รับการปกป้องจากการแข่งขันกับผู้ประกอบการต่างชาติมาโดยตลอด บริษัทประกันภัยของประเทศไทยส่วนใหญ่จึงมักมีลูกค้าของตนอยู่ในมือ ในขณะที่การประกอบธุรกิจประกันภัยฯ อาศัยความสัมพันธ์ใกล้ชิดในด้านผลประโยชน์เป็นหลัก (Captive Market) เบี่ยประกันภัย หรือ ราคาประกันภัย ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญของการแข่งขัน ดังนั้น จึงขาดแรงจูงใจที่เพียงพอและต่อเนื่องที่จะกระตุ้นให้ผู้ประกอบการพัฒนาระบบ โครงสร้าง และ บุคลากร เตรียมพร้อมสำหรับการแข่งขัน ภาครัฐเองซึ่งมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจประกันภัยฯ โดยตรง ก็ขาดความกระตือรือร้น ไม่ใส่ใจในการสร้างเงื่อนไข เพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการตื่นตัว ปรับปรุงกิจการยกระดับการพัฒนา ระบบโครงสร้าง การบริหารจัดการ และ บุคลากร ให้ก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก ประชาชนผู้บริโภคจึงตกอยู่ในภาวะสิ้นหวังจำยอมเพราะปราศจากทางเลือก จวบจนกระทั่งมีการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการขึ้นในองค์การการค้าโลก และสามารถบรรลุความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ หรือ GATS ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องยอมเปิดเสรีการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ตามข้อผูกพันในกรอบของ GATS ตามมาด้วยการเปิดเสรีเพิ่มขึ้น หรือ GATS- Plus ในกรอบ AFAS ในเวลาต่อมา รวมทั้งการเปิดเสรีในกรอบทวิภาคีกับประเทศ

¹ สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ร่างรายงานฉบับสมบูรณ์, เสนอกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์, โครงการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบต่อภาคธุรกิจประกันภัยจากการทำเขตการค้าเสรี, กรกฎาคม 2548 . หน้า 3-1 ถึง 3-8

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 2-7 ถึง 2-15

คู่ค้าต่างๆ ได้แก่ สหรัฐฯ ออสเตรเลีย และญี่ปุ่น ธุรกิจการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ในประเทศไทย จึงเป็นธุรกิจที่มีศักยภาพที่จะเติบโตได้อีกมากในอนาคตอันใกล้ เป็นเหตุให้บริษัทประกันภัยต่างชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งสหรัฐฯ สนใจที่จะเข้ามาประกอบธุรกิจด้านนี้ในประเทศไทยมาก หากการเจรจาจัดทำร่างความตกลงฯ โดยเฉพาะการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ สามารถบรรลุความตกลงได้ จะทำให้ประเทศไทยต้องเปิดเสรีให้กับบริษัทประกันภัยต่างชาติมากขึ้น โดยเฉพาะบริษัทประกันภัยจากสหรัฐฯ ซึ่งจะทำให้ธุรกิจด้านนี้มีสีสัน มีการแข่งขันที่สูงขึ้น การบริการมีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ได้มาตรฐานสากลมากขึ้น มีผลิตภัณฑ์ประกันภัย และ ช่องทางการจัดจำหน่ายที่หลากหลาย เป็นประโยชน์ต่อผู้เอาประกันภัยซึ่งเป็นผู้บริโภค ที่จะได้มีโอกาสเลือกสรรผลิตภัณฑ์ประกันภัย หรือ ธรรมเนียมที่เหมาะสม ตามสภาพความเสี่ยงภัยในธุรกิจและความจำเป็นในการดำเนินชีวิต เพื่อผลประโยชน์สูงสุดของตน ด้วยคุณภาพและประสิทธิภาพในการคุ้มครองและบริการที่ได้มาตรฐานระดับโลก แต่ด้วยอัตราเบี้ยประกันภัยที่สมเหตุสมผล ในขณะเดียวกัน ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะส่งผลกระทบต่อบริษัทประกันภัยขนาดกลางและขนาดเล็ก ที่ผลประกอบการไม่ดี ไม่สามารถปรับตัวไต่ทันต่อการแข่งขันอาจต้องประสบกับภาวะล้มละลายกระทบต่อเสถียรภาพทางการเงิน เศรษฐกิจ และ ผลประโยชน์โดยรวมของสังคมในวงกว้างอย่างรุนแรง รวมทั้งอาจกระทบต่อผลประโยชน์ของประชาชนผู้บริโภคบางส่วน ที่ยังไม่สามารถเรียนรู้ เข้าใจ และ ปรับตัวไต่ทัน ต่อความหลากหลาย ซับซ้อน ของการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ในบริบทใหม่ได้

ในโอกาสที่ประเทศไทยเริ่มจะเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ กับสหรัฐฯ อันเป็นการเจรจาในกรอบทวิภาคีภายใต้รูปแบบเฉพาะของสหรัฐฯ (U.S. FTA Model) ซึ่งเป็น Fast Track ที่กำหนดขึ้น เพื่อเร่งรัดการเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรีกับประเทศคู่ค้าต่างๆ ของสหรัฐฯ สามารถบรรลุผลในการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการอย่างสมบูรณ์เต็มรูปแบบ ได้ในเวลาอันรวดเร็ว (Rapidly on Comprehensive Liberalization on Trade in Services) เป็นร่างความตกลงที่มีลักษณะบูรณาการ (Comprehensive Agreement) ฉบับแรก ที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมในการเจรจา ซึ่งมีรูปแบบโครงสร้าง เนื้อหาสาระ ตลอดจนวิธีการเข้ารับความผูกพัน แตกต่างกับที่เคยปฏิบัติกันมา การจะเข้าใจพันธกรณีของการเปิดเสรีการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ได้ถูกต้อง จำเป็นต้องศึกษาถึงขอบเขตและความครอบคลุมของการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ภายใต้ร่างความตกลงฯ

2.1. ขอบเขตและความครอบคลุมของการค้าบริการ สาขา ประกันภัยฯ ตาม CPC

ตั้งแต่มีการเจรจาเปิดเสรีการค้าระหว่างประเทศในกรอบการเจรจาพหุภาคี (Multilateral Agreement) ในองค์การการค้าโลก หรือ WTO เป็นต้นมา มีประเทศสมาชิกเข้าร่วมเจรจาเป็นจำนวนมาก ซึ่งต่างมีแนวคิดในการเปิดเสรีการค้าของตนเอง ทำให้เกิดประเด็นปัญหาในการเจรจามากมาย เนื่องจากมีความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน ชัดแย้งในด้านผลประโยชน์ ตลอดจนมีความหวาดระแวงต่อกัน จนหาข้อสรุปที่ลงตัวได้ยาก การเจรจาไม่สามารถเดินหน้า และ ลงลึกในรายละเอียดได้เท่าที่ควร ประเทศพัฒนาแล้วส่วนใหญ่โดยเฉพาะสหรัฐฯ จึงได้หันไปเจรจาในกรอบทวิภาคีแทน สาเหตุของปัญหาที่แท้จริง คือ การขาดหลักเกณฑ์มาตรฐานสากลที่เป็นธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันได้ เพื่อขจัดข้อขัดข้องดังกล่าว สหประชาชาติ จึงได้ริเริ่มจัดทำ กรอบการเจรจาดั้งเดิม (UN Negotiation Models) ซึ่งได้รวบรวมและจำแนกประเภทการค้าระหว่างประเทศที่ต้องการเจรจาเปิดเสรี ทั้งการค้าสินค้าและการค้าบริการออกเป็น Sectors, Sub-sectors ไว้อย่างละเอียด คือ UN Central Products Classification : CPC โดยระบุเป็น Code ตามสาขา ชนิด และประเภทของธุรกิจ จัดเรียงเป็นหมวดหมู่ พร้อมคำอธิบายกำกับไว้อย่างละเอียดชัดเจน ซึ่งสมาชิก WTO และ GATS สามารถนำไปใช้เป็นแม่แบบในการเจรจา เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน และสามารถบรรลุผลประโยชน์สูงสุดในการเจรจาของแต่ละฝ่ายได้เป็นอย่างดี CPC นี้ได้มีการปรับปรุงเรื่อยมา Version ล่าสุด ได้แก่ CPC Ver. 1.1

โดย Detailed Structure and Explanation Notes ของ CPC Ver. 1.1* จัดให้การเปิดเสรีการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ อยู่ใน Section 7 Division 71 Group 713, 714, 716 ของ CPC กล่าวคือ

ขอบเขตและความครอบคลุมของธุรกิจการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ตาม CPC นั้น ประกอบด้วยธุรกิจประกันภัย 10 ประเภทหลัก และ 9 ประเภทย่อย ดังนี้

1.) Life insurance and pension services

1.1.) Life insurance and individual pension services

1.2.) Group pension services

* ดูรายละเอียด Detailed Structure and Explanation Notes ของ CPC Version 1.1 ได้จาก <http://unstats.un.org-United Nations Statistics Division- Classification Registry>

2.) Accident and health insurance services

3.) Non-life insurance services

3.1.) Motor vehicle insurance services

3.2.) Marine, aviation, and other transport insurance services

3.3.) Freight insurance services

3.4.) Other property insurance services

3.5.) General liability insurance services

3.6.) Credit and surety insurance services

3.7.) Other non-life insurance services

4.) Life reinsurance services

5.) Accident and health reinsurance services

6.) Other non-life reinsurance services

7.) Insurance brokerage and agency services

8.) Insurance claims adjustment services

9.) Actuarial services

10.) Other services auxiliary to insurance and pensions

ในการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการ สาขาประกันภัยนั้น ประเทศสมาชิก WTO, GATS สามารถนำขอบเขตและความครอบคลุมของธุรกิจตาม CPC Ver.1.1 บางส่วน หรือ ทั้งหมด ไปใช้ เป็นกรอบในการเจรจาของตนได้ แม้ในกรณีที่ประเทศสมาชิกมีการแยกเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรี

ระหว่างกัน ประเทศคู่ภาคีนั้นๆ ก็ยังคงสามารถนำขอบเขตและความครอบคลุมนี้ไปใช้ได้เช่นกัน ส่วนจะยอมรับกันได้แค่ไหนเพียงใดนั้น ก็อยู่ที่ประเทศคู่ภาคีจะเจรจาตกลงกัน

2.2. ขอบเขตและความครอบคลุมของการเปิดเสรีการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ภายใต้ร่างความตกลงฯ

การเปิดเสรีการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ภายใต้ร่างความตกลงฯ นั้น เป็นการเจรจาในกรอบทวิภาคีภายใต้ U.S. FTA Model ซึ่งเป็น Fast Track ที่กำหนดขึ้นตาม Trade Promotion Act, 2002 ของสหรัฐฯ ที่ได้กำหนดรูปแบบ โครงสร้าง ของร่างความตกลงฯ ตลอดจนวิธีการเข้ารับความผูกพันขึ้นใหม่ โดยกำหนดให้ประเทศภาคียอมรับพันธกรณีตามร่างความตกลงฯ ทั้งหมด ในทันทีที่ร่างความตกลงฯ มีผลใช้บังคับใช้ ยกเว้น สาขาการค้าบริการ/มาตรการ ที่ประเทศภาคีได้ระบุขกเว้นความผูกพันไว้แล้วโดยชัดแจ้ง ในส่วนของมาตรการที่ไม่ผูกพัน ใน Annex III ของร่างความตกลงฯ เรียกว่าวิธีการนี้ว่า Negative List Approach ฉะนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจถูกต้องตรงกัน สะดวกในการเจรจา สามารถนำไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องกับร่างความตกลงฯ ในด้านการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ได้ ขอบเขตและความครอบคลุมของการเปิดเสรีการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ภายใต้ร่างความตกลงฯ จึงต้องมีความชัดเจน ซึ่งโดยหลักการแล้วก็อยู่ในกรอบของ CPC แม้เป็นการแยกเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างประเทศคู่ภาคีด้วยกันเองก็ตาม แต่เนื่องจาก CPC นั้นมีขอบเขตและความครอบคลุมที่กว้างขวางมาก จึงต้องจำกัดขอบเขตและความครอบคลุมสำหรับร่างความตกลงฯ ให้ชัดเจน การจะเข้าใจปัญหานี้ได้ชัดเจนถูกต้อง จำเป็นต้องศึกษาวิเคราะห์ข้อบัพทนาการภายใต้ร่างความตกลงฯ นี้อย่างละเอียด เพื่อดูว่าร่างความตกลงฯ ได้กำหนดขอบเขตและความครอบคลุม สำหรับการเปิดเสรีการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ไปได้ อย่างไร

ตาม Article 12.19: Definitions ได้กำหนดให้การค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ เป็นส่วนหนึ่งของการค้าบริการภาคการเงิน ฉะนั้น การพิจารณามาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ จึงต้องตกอยู่ภายใต้บังคับข้อบัพทนาการการค้าบริการภาคการเงินด้วย ซึ่งการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ตามข้อบัพทนาการการค้าบริการภาคการเงิน หมายถึง

1.) การประกันภัยโดยตรง รวมถึงการประกันภัยร่วม (Co-insurance)

1.1.) Life

1.2.) Non-life

- 2.) Reinsurance and Retrocession;
- 3.) Insurance Intermediation, such as Brokerage and Agency;
- 4.) Service Auxiliary to Insurance such as Consultancy, Actuarial, Risk Assessment, and Claim Settlement Service

นอกจากนี้ ยังให้รวมถึงการค้าบริการประกันภัยฯข้ามพรมแดน และ บริการประกันภัยในรูปแบบใหม่ด้วย กล่าวคือ

การค้าบริการประกันภัยข้ามพรมแดน หมายถึง การให้บริการประกันภัย จากอาณาเขตของภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมายังอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง เช่น จากสหรัฐฯมายังประเทศไทย หรือ การให้บริการประกันภัยในสหรัฐฯ โดยบุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคลของสหรัฐฯ ต่อบุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคลของประเทศไทย หรือ การให้บริการประกันภัยโดยคนชาติของสหรัฐฯในประเทศไทย แต่ไม่รวมถึงการให้บริการประกันภัยของบริษัทประกันภัยของสหรัฐฯ โดยการเข้ามาลงทุนจัดตั้งสาขาของบริษัทประกันภัยของสหรัฐฯในประเทศไทย

บริการประกันภัยในรูปแบบใหม่ หมายถึง บริการประกันภัยที่ยังไม่เคยมีการให้บริการในประเทศไทย แต่ได้มีการอนุญาตให้บริการในสหรัฐฯตามกฎหมายภายในของสหรัฐฯ ภายใต้สถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันแล้ว รวมถึงรูปแบบใหม่ๆ ของการส่งมอบบริการประกันภัย หรือ การจำหน่ายกรมธรรม์ประกันภัย ที่ไม่เคยมีการให้บริการในประเทศไทย

2.3. ประเภทธุรกิจประกันภัยฯที่ประเทศไทยและสหรัฐฯมีศักยภาพในการเข้ามาลงทุน

ในการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ กับสหรัฐฯนั้น ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่เราจำเป็นต้องพิจารณาคือ ประเภทธุรกิจประกันภัยที่บริษัทประกันภัยสหรัฐฯสนใจที่จะเข้ามาลงทุนเปิดให้บริการและแข่งขันในตลาดประกันภัยของไทย เพื่อที่ประเทศไทยจะได้พิจารณาว่าประเทศไทยสมควรอนุญาตให้ธุรกิจประกันภัยฯประเภทใดของสหรัฐฯ เข้ามาลงทุนให้บริการ และ แข่งขัน ในตลาดประกันภัยของประเทศไทย ผู้ประกอบการธุรกิจประกันภัยของประเทศไทยมีความพร้อมในการแข่งขัน สำหรับการให้บริการประกันภัยประเภทนั้นๆ หรือไม่เพียงใด

จาก Report of the Industry Sector Advisory Committee on Services for Trade Policy Matter (ISAC 13) February, 28 2003 ของความตกลงเขตการค้าเสรี สหรัฐฯ-สิงคโปร์ และ ความ

ตกลงเขตการค้าเสรี สหรัฐฯ-ซีที ในด้านธุรกิจประกันภัย ได้กล่าวถึงประเภทของธุรกิจประกันภัย ที่สหรัฐฯให้ความสนใจและมีศักยภาพในการแข่งขัน พร้อมทั้งจะเข้ามาลงทุนในประเทศไทย และ สหรัฐฯได้นำมาบรรจุไว้ในร่างความตกลงฯที่เจรจากับประเทศไทย เพื่อให้ประเทศไทยเปิด ตลาดให้กับบริษัทประกันภัยของสหรัฐฯเข้ามาประกอบธุรกิจประกันภัยเหล่านี้ในประเทศไทยได้ โดยได้รับการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ร่างความตกลงฯ เช่น การปฏิบัติตามมาตรการปฏิบัติเยี่ยง คนชาติ มาตรการการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง การเปิดตลาดของบริษัท ประกันภัย เสรีภาพในการโอนเงินที่ได้จากการลงทุนเข้า/ออก ผ่านอาณาเขตของประเทศไทยได้ อย่างเสรี ตลอดจน สามารถได้รับการดำเนินการทางกฎหมายที่โปร่งใส ในทำนองเดียวกัน บริษัทประกันภัยของไทยก็สามารถเข้าไปลงทุน และ ให้บริการประกันภัยในตลาดประกันภัยของ สหรัฐฯได้เช่นเดียวกัน แต่ตามสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน บริษัทประกันภัยของไทยคงยังไม่มี บริษัทใดที่จะมีศักยภาพในการแข่งขันเพียงพอที่จะเข้าไปลงทุนในตลาดประกันภัยของสหรัฐฯได้ ยิ่งไปกว่านั้น มีธุรกิจประกันภัยเพียงบางประเภทเท่านั้น ที่บริษัทประกันภัยของประเทศไทยพอจะมี ศักยภาพในการแข่งขันกับบริษัทประกันภัยของสหรัฐฯ ในตลาดประกันภัยของประเทศไทยได้ เช่น การประกันชีวิต การประกันภัยรถยนต์ และ การประกันภัยต่อ

ธุรกิจประกันภัยที่สหรัฐฯสนใจ มีศักยภาพในการแข่งขัน และ พร้อมทั้งจะเข้ามาลงทุน หรือ ให้บริการในตลาดประกันภัยของประเทศไทย ได้แก่

- 1.) Cross Border Services of Marine, Aviation and Transport Products (MAT)
- 2.) Life Insurance
- 3.) Non-life Insurance
- 4.) Reinsurance and Retrocession
- 5.) Cross Border Insurance
- 6.) Certain Auxiliary Services
- 7.) Intermediation for MAT and Reinsurance.
- 8.) New financial services

เพื่อให้เห็นภาพชัดเจน จึงได้นำธุรกิจประกันภัยที่บริษัทประกันภัยสหรัฐฯและบริษัท ประกันภัยของไทย มีความพร้อมและมีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดประกันภัยของประเทศไทย มาแสดงเปรียบเทียบกับธุรกิจประกันภัยตามขอบเขตและความครอบคลุมของ CPC ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงประเภทของธุรกิจประกันภัยที่ประเทศคู่ภาคี
ภายใต้ร่างความตกลงฯ มีศักยภาพในการเข้ามาลงทุนเปิดให้บริการ
และแข่งขันในตลาดประกันภัยของประเทศไทย

ประเภทธุรกิจประกันภัย ตามกรอบ CPC	สหรัฐฯ	ไทย
Life insurance and individual pension services	/	/
Group pension services	/	/
Accident and health insurance services	/	/
Motor vehicle insurance services	/	/
Marine, aviation, and other transport insurance services	/	-
Freight insurance services	/	-
Other property insurance services	/	-
General liability insurance services	/	-
Credit and surety insurance services	/	-
Other non-life insurance services	/	-
Life reinsurance services	/	/
Accident and health reinsurance services	/	/
Other non-life reinsurance services	/	-
Insurance brokerage and agency services	/	-
Insurance claims adjustment services	/	-
Actuarial services	/	-
Other services auxiliary to insurance and pensions	/	-